

Un greuge a la justicia distributiva

Es una norma d'equitat en tota democràcia, que les càrregues públiques deuen aixecar-se per un igual per tots els ciutadans en proporció de llur capacitat contributiva.

L'impost de l'u per cent del valor dels solars edificats i per edificar i les contribucions especials sobre la propietat afectada per les millores en projecte, es fonamenta en la més irritant desigualtat. Tan sols aquesta tara, si no n'hi hagués d'altres, ja fóra prou per a fer rebutjable aquest desgraciadíssim pressupost extraordinari, engendre d'esperits mancats de serenor i equanimitat.

Tant com l'importància de l'exacció que s'imposa a la propietat és la manca de la justícia distributiva en el repartiment de la mateixa el que ha ferit els ciutadans afectats i el que els mou a defensar-se'n i protestar-ne.

La propietat urbana, representada per la Cambra, en el manifest que publicà el dia 28 de Juny, i en el recurs presentat el 18 del corrent, declara solemnement que, al rebutjar els nous impostos, no l'impulsa un mesqui regateig a l'aportació que volenterosament està disposada a prestar, en la mida de les seves forces, per a tota despesa que benefici realment la ciutat, però considera que les càrregues tributaries han arribat ja a tal extrem, que s'imposa un atur en el camí emprès, i més en el present cas, quan no existeix un equitatiu repartiment de l'impost, atesos els fins que el motiven, com és el resoldre el problema dels parats, ni la recaudació es destina a obres d'importància sobressortint, que justifiqui un sacrifici de tal naturalesa i quantia.

L'Ajuntament sembla talment que hagi ideat un pressupost de càstig, una mida vexatòria i de persecució contra uns ciutadans, que si de dret són iguals als demés, de fet, se'ls espolia injustament d'uns béns en benefici d'altres ciutadans, privilegiats, els quals tenen la seva taula parada i no se'ls demana ni les deixalles. Existeixen, doncs, classes de ciutadans, es comet un greuge a la justícia distributiva i al principi consagrat en la nostra Constitució, com en totes les cartes democràtiques, de que els ciutadans són iguals tots davant la llei.

Imaginem-nos un Joan Tarragoní, qualsevol, propietari d'una caseta al carrer de Smith, posem per cas. Doncs, bé; aquest Joan Tarragoní, acaba d'estucar la façana de la seva propietat perquè Hom la considera "d'aspecte lletós". Seguidament, sense respirar, a Hom se li acut una estratagema per a fer venir tots els Murcianos que encara no coneixen Tarragona ni l'Oficina Municipal de Turisme, i decreta que tots els Joans Tarragonins de l'esmentat carrer, paguin 70.232'52 pessetes mano a mano per a entregar-les, més la tercera part que sortirà de la Caixa gran, per a repartir-les al centenar de murcianos que acudiran a la ciutat, davant d'aquest reclam. Però Hom ja té calculat que aquests turistes es convertiran en ciutadans tarragonins i que ajudaran a omplir el tupí en les diades electorals.

Esperem-vos, Joan Tarragoní! Encara us volen caragolar més! Apart aquelles 70.000 de l'ala que vos demanen per als murcianos i per als abasteixedors de ciment—als quals desitgem bona sort i prosperitats com a nosaltres mateixos—encara us volen aplicar l'u per cent del valor de la vostra finca i junt amb els demés propietaris de la ciutat vos haureu de repartir amistosament les 323.000 pessetes que Hom calcula li produirà l'esmentat impost.

Aneu comptant, Joan Tarragoní, i maleiu el dia en que se vos acudí, a vos o al vostre paré, estalviar diners per a fer-se una caseta a Tarragona.

Ah! Joan Tarragoní pregunta per què els vol l'Ajuntament aquests diners que deu fornir a la Caixa comunal i quins beneficis en treurà d'aquest desproporcionat sacrifici!

Precisament en aquesta explicació que demana el bon ciutadà, rau el perquè de la injustícia de l'impost que Hom li ha aplicat, i que farem altre dia.

El Reglamento de la Ley de Cultivos

La Generalidad de Cataluña ha hecho ya público el Reglamento de aplicación de la Ley de contratos de cultivo, que, según las sugerencias del señor Samper, debía acomodarse fielmente a los preceptos de la Constitución y del Estatuto.

Débase la redacción de ese Reglamento al consejero de Justicia y Derecho, señor Lluhi y Vallescá, o sea al aliado de la "Esquerria", que, en conversaciones privadas, menos convencido se muestra de la bondad de la Ley de cultivos y de la honestidad de la política "rabbassaire" de su partido, pero que públicamente afecta veleidades de "enfant terrible" político.

El resultado de la labor "acomodadora" del referido consejero, que hoy, desde su descanso veraniego en alguno de los picachos alpinos de la Jungfrau, andará es-

crutando mefistofélicamente el lejano panorama de Fuenfria, ha consistido, como puede verse, en una cinica reiteración o ratificación, íntegra y cabal, de la anulada Ley de contratos de cultivo.

En efecto, en el minucioso estudio que al mentado Reglamento de Justicia hace unos días "El Correo Catalán", se dejó palpablemente demostrado que la ley queda virtualmente intacta en todos sus extremos esenciales. ¿Qué digo intacta? Agravada aún en algunos de sus aspectos, como aquel en que aparte de las Juntas arbitrales de distrito propiamente dichas, se proyecta la creación de unos Societs locales, digo, de unas segundas Juntas arbitrales municipales, no previstas siquiera en la Ley de cultivos.

A eso se ha reducido toda la la-

Obsequios al Excmo. Sr. Obispo Auxiliar

Del Excmo. doctor Gomá, Arzobispo de Toledo: Reproducción fotográfica con su correspondiente marco de la notabilísima tabla del Museo de Solsona representando la Santa Cena.

Del Excmo. doctor Bilbao, Obispo de Tortosa: Crucifijo y Officium festorum Pentecostes, Corporis Christi ac Sac. Cordis Iesu.

De los esposos don Diego J. Gómez del Campillo y doña María Manresa Llopis: Reloj.

De doña Tecla Sala e hijos: Juego completo de vajilla.

Del doctor Luis Carreras: Cartera de bolsillo.

De los esposos doctor Ignacio Barraquer y doña Josefa Moner: Juego de cubiertos.

De don Baldomero Cañellas: Una docena de medias de seda.

De doña Mercedes Barraquer: Aguamanil de plata.

De la Comunidad de PP. Carmelitas Descalzos: Un ejemplar lujosamente encuadernado de la "Vida de Santa Teresita del Niño Jesús".

De las familias Borrás y Camí: Edredón.

De los esposos don Manuel Guasch y doña María Cortés: Vinajeras de plata dorada.

De don Jaime Sanjaume: Crucifijo Majestad.

De "Obra d'Exercicis i Misions": Pontificale Romanum.

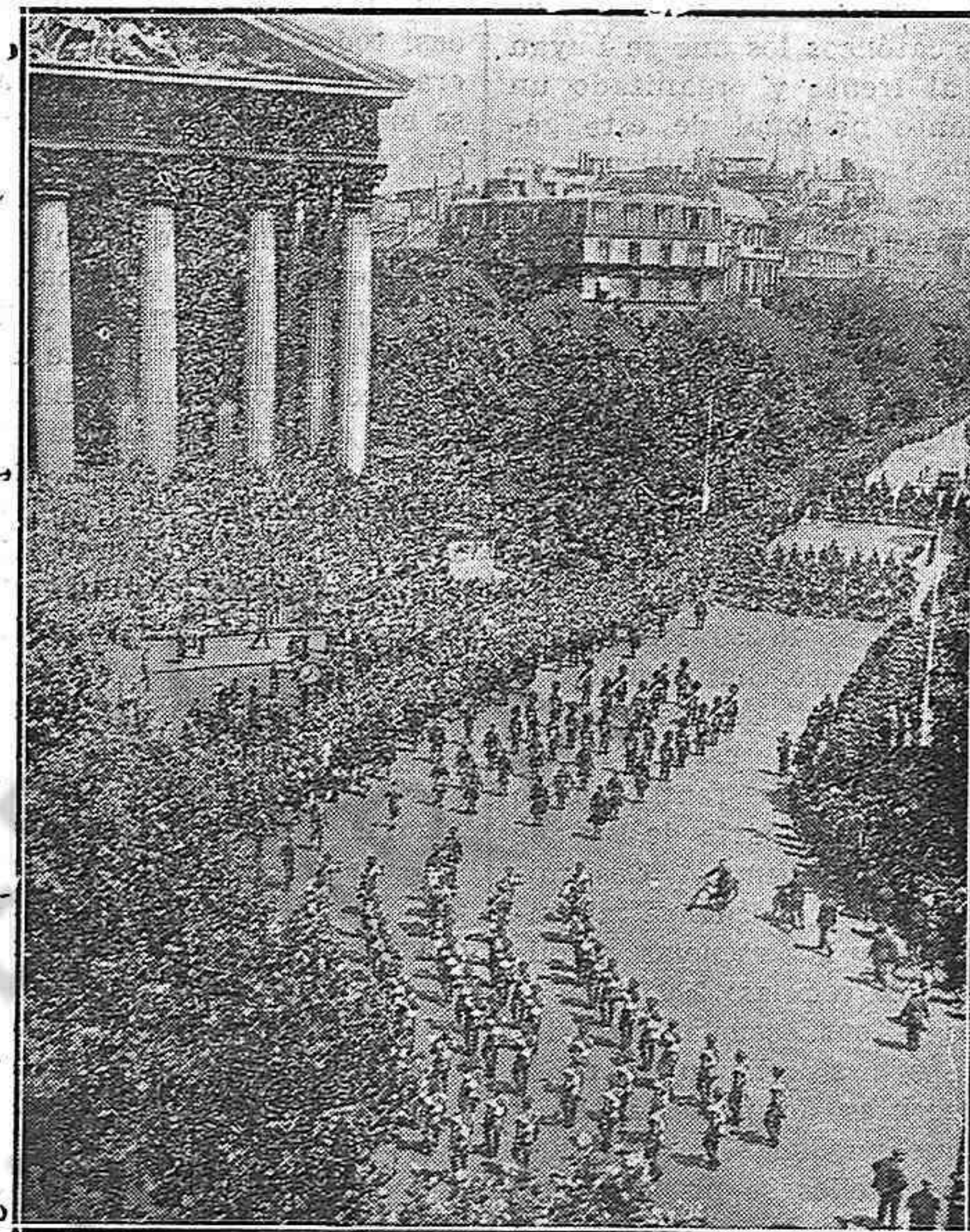
De la Comunidad de PP. Misioneros Hijos del I. C. de María: Reliquiario con reliquia del Beato P. Claret.

bor de "acomodación" de esa ley a los preceptos de la Constitución y del Estatuto.

El Gobierno Samper—que él sabrá por qué—tantos y tantos miramientos ha guardado con quienes día tras día se crecieran en sus posturas rebeldes, y tan pocos con el Tribunal de Garantías constitucionales, habrá podido ver ya que a la rebeldía se ha unido ahora la burla, el sarcasmo. Con el Reglamento a la vista, que es todo una filigrana "acomodaticia", habrá tenido ocasión de convencerse de que su tan cacareada solución jurídica y su espíritu de transigencia y armonía en aras de la paz pública, han sido interpretados, por los gobernantes de la "Esquerria", como un entero "consentimiento", dando a la palabra su sentido peyorativo, por lo que, según estaba previsto, no han vacilado en mantener íntegramente los puntos más fundamentales de la Ley, con una despreocupación absoluta de los preceptos constitucionales y estatutarios.

La "acomodación" del Reglamento no pudo ser, pues, más perfecta. Tan perfecta y fielmente se acomoda, en efecto, a los preceptos de... la Ley anulada, que ya es cosa de preguntarse si bien persuadido del "consentimiento" del señor Samper, el incommensurable señor Lluhi y Vallescá y, con él, los restantes consejeros de la Generalidad, no se han propuesto darle el trágala.

ROMAN MORERA.

Desfile de músicas militares

Las nueve músicas militares que han participado en el desfile organizado por el periódico "L'Intrangeant" han desfilado desde el Arco de l'Etoile a la plaza de la Opera. Una vista general tomada ante la iglesia de la Madalena durante el vistoso desfile.

NOTICIARIO BREVE

Vón Papan, ministro plenipotenciario de Alemania en Austria.

--Ha fallecido el mariscal Lyautey.

--Hitler ha interrumpido sus vacaciones.

--Nueva intentona contra la Cancillería. ¿Se trataba de eliminar a Starhemberg?

--El movimiento nazi parece sofocado.

--Gran cautela en Londres y en París. Italia quisiera que se ejerciera una acción diplomática común cerca de Berlín.

--El cardenal Pacelli ha sido nombrado Legado Pontificio para el Congreso Eucarístico de Buenos Aires.

--Las 30.000 pesetas concedidas a Pérez Madrigal para un viaje a América han sufrido un aumento, ahora son 100.000.

--El Comité de Defensa de la Propiedad rústica catalana pide al jefe del Gobierno que haga cumplir la sentencia del Tribunal de

Garantías relativa a la ley de Contratos de cultivo.

--En el Museo del Prado se efectúan nuevas e importantes adquisiciones.

--El coronel Herrera persiste en su intento de realizar la ascensión a la estratosfera.

--Los periódicos censuran duramente los sucesos de la Audiencia de Barcelona.

--El Gobierno abrirá una información por medio del fiscal de la República.

--A partir de mañana quedarán prohibidos toda clase de actos públicos, mítines y manifestaciones.

--Reversión al Estado del servicio de telefonemas.

--El Instituto de Reforma Agraria para remediar la crisis facilitará tierras a los campesinos.

--Uno de los pistoleros detenidos por el atraco al Banco de Mataró perteneció como uno de los jefes principales a la guardia cívica organizada para defender a la República a su advenimiento.

FUATE, LECTOR

...en que "Diari de Tarragona" vuelve a ser víctima nuevamente de otro acuso de bilis-catalano-lloretista.

...en que al "Diari", amigo de la libertad, de la democracia, de las ideas nuevas le molesta todo, es decir, todo lo que no sale de su inagotable calabacín.

...en que lo que nos diviertimos es contemplar un chiquillo rasgándose los vestidos y arrojándose al suelo porque su madre le ha dado una paliza.

...en que también en eso hay poesía.

... en que nosotros no queremos ser la mania del "Diari" aun cuando no tengamos ningún escrúpulo en darle un vapuleo.

...en que quien se pica, ajos come.

...en que cuando leemos ciertos artículos pensamos: ¡Ah quin un!

MORAL, ARTE E INDUSTRIA

Viene publicando "El Debate" los resultados de la campaña emprendida por los Obispos de los Estados Unidos contra las películas inmorales; no contra el "cine" ni contra ninguna diversión o negocio honesto. En los tiempos modernos no se ha visto una cruzada como ésta, que haya hecho retroceder una poderosa industria, más que nacional universal, en nombre de los principios de la moral cristiana. Y lo más sorprendente es que sean precisamente un grupo de Obispos católicos los que se hayan puesto al frente y organizado un movimiento nacional de este género, que ya está repercutiendo en todo el mundo.

El último "Literary Digest", revista "profana", de Nueva York, llegado a nuestra Redacción, nos describe precisamente la "derrota" de Hollywood y el retrato de los dos capitanes de la "Legión de la Decencia", que ha logrado tamaño éxito en la historia de la moral: El Cardenal Mundelein, de Chicago, y el Cardenal Dougherty, de Filadelfia. "Las 18,250 iglesias de los católicos, dice, han vencido a los 18,000 "cines" de los Estados Unidos". Siempre están llenas, agrega, y en ellas se reúne, por lo menos, la tercera parte de los que frecuentan los últimos. "Dos millones doscientos cincuenta mil niños asisten a las escuelas católicas de las parroquias; 200.000 adolescentes, a sus escuelas superiores; si a esto se añaden los niños adolescentes de protestantes y judíos, que pueden ser otros tantos, y todos ellos se proponen no poner los pies en los "cines" donde se proyectan películas "denunciadas", mal negocio para Hollywood. Una película les cuesta de 100.000 a 500.000 dólares. Una vez boicoteada por tanta gente, se arruinan. Tanto han tenido que ceder los productores de películas sucias, que han llegado a suprimir el "ju-

rado" que las aprobaba, mirando a la caja y no a la decencia; y han entregado la "dictadura del cine" a un católico, padre de seis hijos, el cual está de acuerdo con los Obispos para "limpiar los establos de Hollywood".

El 10 de mayo publicamos una crónica para dar a conocer el principio y la importancia y los métodos de este enorme movimiento de saneamiento moral. Desde entonces ha crecido de tal manera, como se ve por los resultados que casi todos los días se publican. No era una de tantas "cruzadas" que se emprenden con más buen deseo que éxito. Los Obispos de los Estados Unidos se han jugado el todo por el alma de la juventud de que son pastores, y se han atrevido con la plutocracia peliculara. Uniéndose paladinamente a las sociedades protestantes, han logrado la cooperación de sus "clergimen" y estudiantes. El Cardenal Dougherty fué el primero en aferrarse a los poderosos Metodistas de su archidiócesis; después, otros Obispos católicos hicieron otro tanto. "Con el boicot por parte de las Iglesias y de los Clubs, la industria cinematográfica no puede subsistir. Tiene que reorganizarse". Esto lo dicen personas tan ajenas al conflicto como desde "The New Statesman", de Londres; la "Daily Tribune", de Chicago; el mismo "Literary Digest" y otros periódicos más. "No es posible contradecir a la mejor parte de la población de los Estados Unidos".

Tenemos a la vista una lista interminable de Obispos, Colegios, periódicos, sociedades y grupos de todo género que han abrazado y propugnan con ardor nunca visto "la promesa de la Legión de la Decencia"; que hacen por millares en todas partes hombres, mujeres, niños e instituciones.

Se ha dado el caso de que los

propietarios de los cines de San Luis visitaron al Obispo Monseñor Glennon, rogándole permitiese ver las películas "limpias". El Obispo contestó, impertérrito, que seguiría el boicot a todos los cines, de no suprimir en absoluto las películas sucias, aunque hubiera de las otras. Cartas y cartas, algunas poco corteses, han llovido sobre los Cardenales Mundelein y Dougherty; pero ellos han hecho saber públicamente que habían agotado todos los recursos con los productores de películas, y que se habían visto obligados a herir en el "box-office", en la caja, donde más duele.

Es que el Cardenal Mundelein, por ejemplo, de otros muchos Prelados de aquel país, no sólo "prohíbe". Ahora mismo acaba de publicar el "New World" una reseña de los edificios y obras de cultura y beneficencia que ha sembrado en su archidiócesis durante diez y seis años que la gobierna, mejor dicho, construye. Son unos 600 edificios o grupos de los mismos. Con el Congreso Eucarístico de Chicago ha incrementado y extendido su prestigio por todo el mundo; y no hay confesión religiosa que no le venera, ni grupo industrial que se le oponga. "Las estrellas de Hollywood, tan despreocupadas y cínicas, han temblado ante el báculo del Obispo". Jamás se ha visto cosa igual.

Sería largo referir cómo los veinte millones de católicos de los Estados Unidos han respondido a este celo y valentía de sus Prelados. Es que no se explica cómo uno pueda llamarse católico, sea joven sea viejo, y asistir a ciertos espectáculos, y "reír" ciertas películas, en las cuales, como decía en una "terrible" circular el Arzobispo de Dubuque, no se hace otra cosa que incitar a todos los vicios y destruir todos los deberes y máximas que son la base de nuestra sociedad. Por eso, los sacerdotes protestantes de Detroit visitaron también

al Obispo católico, Monseñor Gallagher, a fin de ponerse de acuerdo con él y le pidieron ejemplares de la "Legión de la Decencia" para repartirlos en sus iglesias. Y como éstos, otros muchos, tanto en los Estados Unidos como en el Canadá.

Por su parte, la Prensa "neutra" comenta con asombro y con un cierto orgullo que "jamás en la historia de la industria se ha dado un caso parecido ni un esfuerzo tan considerable para purificarla". ¡Buena!... Una vez más la Iglesia, al imponer "su moral" a las aberraciones del arte, sigue prescindiendo de usar el amparo al arte, que así se dignifica; y a los hombres, que así se libran de sus terribles y funestos extravíos.

MANUEL GRANA.

Notas informativas

UN SACERDOTE Y DOS RELIGIOSOS CONDECORADOS CON LA LEGION DE HONOR

De nuevo, la más alta distinción, la más preciada condecoración del gobierno francés, la Legión de Honor, ha sido otorgada a tres humildes hijos de la Iglesia Católica como recompensa a sus valiosos méritos y servicios. Uno de ellos es el antiguo combatiente monseñor Moncelle, hoy canónigo de Nancy y profesor de la escuela Católica de San Sigisberto, en dicha población. Mr. Moncelle, que cuando la gran guerra fué movilizado y estinado como bracardier a la 11.ª división de infantería, la llamada división de hierro, combatió con tanta bizarría y heroísmo que cayó herido, mereciendo ser citado dos veces en la orden del día por el general Balfourier, jefe de uno de los cuerpos de ejército que más se distinguieron durante la campaña. El general Balfourier, en una de esas citaciones, decía que rendía tributo al valor y meri-

torio comportamiento del entonces soldado Monell.

Las otras dos condecoraciones de la Legión de Honor han sido otorgadas a otras tantas religiosas pertenecientes al instituto de San José de Cluny, M. M. Jacoba de la Transfiguración y Eugenia de Saint-Pierre. La primera, Mme. Fraysse, en el mundo, es una anciana religiosa llena de méritos y virtudes. Actualmente ocupa el cargo de superiora del hospital colonial de Saint-Pierre et Miquelon y lleva más de treinta años de servicio en las colonias donde es sumamente estimada por su infatigable celo y caridad en pro de los necesitados. La otra religiosa condecorada con la Cruz de la Legión de Honor, la M. Eugenia de Saint-Pierre, en el mundo, Mme. Bonard, prestó sus servicios en el hospital de Pondichery, en la India francesa, en calidad de superiora. Su historial es tan brillante, que no tiene superación. Baste añadir que ya ostentaba tres condecoraciones: la medalla de oro de la "Reconnaissance française", por sus grandes servicios a los heridos durante la guerra; la medalla conmemorativa de la guerra y la medalla de honor de las epidemias en Pondichery de 1933, por sus remarquables conocimientos médico-quirúrgicos, cualidades de tacto, y desvelo y paciencia demostrados en la asistencia de los enfermos, según frases contenidas en el documento oficial de la concesión de esta tercera medalla.

Loor a los agraciados y también al gobierno que ha sabido recompensar a tan beneméritos hijos de la Iglesia Católica.

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos: es la obra

Indústria de Goma, Amiant, Cel·luloide

i Ortopèdia

VALENTI AGUSTI MAYOLAS

inaugura demà DILLUNS, dia 30 de juliol
la seva

SUCURSAL DE TARRAGONA

APODACCA, 5

I té el gust de oferir al comerç i públic en general, les seves completes Seccions de

GOMA

Planxes de goma sola, amb inserció de lona i metall, Vàlvules, Arandelles, Anelles, Discos, Platines, Cinta, Fil, Topes, Taps, Guants, Manoples, Tubs continus superfície llisa i impressió tela, Alfombres, Tèxtils, parabrises, Guarnicions per a rodes, Recobriments de cilindres, Cèrcols, Anelles per a paquets, cupons, setc., Xanques, juguets darrera novetat, Pilotes, extens assortit en articles de bany tals com gorres, sabatilles, flotadors, dutxes, esponges, etc., etc., Peces motllejades, etcètera.

MANGUERES

De goma, goma i teles, de lona i de goma i lona, especials per a suplet, sulfatador, impulsió, aspiració, rec, vapor, gasolina, oli, aire comprimit (conducció de líquids, incendis, radiador d'auto, etc.

AMIANTS

Fils, trenes, cartró, paper, teixits, pols, fibres, composició, cinta, E ingerit, Empaquetadures, Juntes, Banda, Burlat, Matalassets, Vestits, Guants, Manoples, Manganèsita, Màstic, Tubs de cristall per a nivells, etc., etc.

ORTOPEDIA

Davantals i pantalons de goma per a senyera i nen, Irrigadors, Canules, Peres de goma, esponges, Teles engomades, Encerats, Tefines, Xupets, Biberons, Desuaders, Cotó, Apòsits, Gasses, Faixes, Mitges, especialitat en trousseaux per a parts i tota altra mena d'articles propis a l'higiene de les senyores.

CEL·LULOIDE

Joguets, Nines, últims models i tota classe d'articles per a tocador, Planxes transparents blanques i de color.

Academia Cots

SUCURSAL DE TARRAGONA

C. MAYOR, 11 Y 13

TELEFONO 398

CENTRO ESPECIALIZADO para la enseñanza práctico comercial y de idiomas, por el sistema

INTUITIVO APLICADO INDIVIDUALMENTE

en diferentes salones-aulas, para ambos sexos, convenientemente separados

CORRESPONDENCIA GENERAL Y COMERCIAL -- ORTOGRAFIA CASTELLANA Y CATALANA -- REFORMA DE LETRA
PRACTICAS DE ESCRITORIO -- CALCULO MERCANTIL -- TENEDURIA DE LIBROS
INGLES -- FRANCES -- ALEMAN -- TAQUIGRAFIA -- MECANOGRAFIA

Durante el verano, no se suspenden las clases

METODOS MODERNOS Y FACILES
PROFESORADO PRACTICO Y ESPECIALIZADO
CLASES PARTICULARES PARA PERSONAS RESPETABLES
CERTIFICADOS DE APTITUD EXPEDIDOS POR LA CASA CENTRAL

PREPARACION DE BACHILLERATO Y PERITAJE MERCANTIL PARA SEPTIEMBRE

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Feliu II, papa i màrtir, Simplicí, Faustí, Lucila, Flora i Beatriu, màrtirs, santa Marta, germana de Llatzer i Sarafina, verge.

MISSA DEL DIA

De la Dominica X després de Pentecostès
Semidoble. — Ornaments verds

El fonament de la vida cristiana és la humilitat. Sant Pau ja advertí als corintians que els s'nyals de la santedat no eren pas els carnes o manifestacions extraordinàries de l'Esperit Sant als fidels de l'Església naixent. Tot el que nosaltres tenim de gràcies, ordinàries i extraordinàries, virtuts, talents, forces, són un do gratuït de Déu, i encara hem d'esmerçar-lo a glòria seva i be del pròxim.

EVANGELI

† Continuació del sagrat Evangeli segons sant Lluc: En aquell temps: Digué Jesús a alguns qui en la justícia d'ells es confiaven, i menspreaven els altres, aquesta paràbola: Dos homes pujaren al temple per orar: l'un fariseu, i l'altre públicà. El fariseu, estant dret, així entre ell orava: O Déu, gràcies us dono perquè no só com els altres homes: lladres, injusts, adúlts, ni com és ara aquest públicà. De juno dues vegades a la setmana: pago el delme de tots els meus béns. El públicà, de lluny estant, ni gosava aixecar els ulls al cel: sinó que colpejava el seu pit, dient: O Déu, tingueu pietat de mi pecador. Us dic per cosa certa que aquest davallà justificat a casa seva, al revés de l'altre: puix qui s'exalta s'rà seva, al revés de, s'rh obdta: es th ar thestat puix qui s'exalta serà humilitat i qui s'humilia serà exalçat.

Missa de demà

De Sant Abdon i Senen, màrtirs
Simple. — Ornaments vermells

Missa del dimarts

De sant Ignasi de Loyola, Confessor
Doble mayor. — Ornaments blancs

QUARANTA HORES

Es celebren a l'església de l'Hospital, essent les hores d'exposició de vuit a les onze del matí i de les quatre a les vuit de la tarda.
El dia 31 comencen a l'església de les R. Oblates.

CATEDRAL.—S'entra al cor a dos quarts de deu, després de Prima, Tercia, processó claustral i missa conventual.

Capella del Santíssim.—Tarda, a les cinc, Exposició, Rosari, Trisagi cantat, acte de desagravis i plàtica dominical.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—A les set, missa i homilia.

SANT FRANCESC. — Mises a les sis, set, vuit i onze. A dos quarts de deu ofici amb homilia.

Tarda, a les tres, solemne novena a Sant Ignasi de Loyola, rosari, novena i sermó que farà tots els dies el R. P. Ferran Torra, seguirà tots els dies a la mateixa hora fins el dimarts dia 31.

SAGRAT COR.—Continua la novena a Sant Ignasi de Loyola, durant la missa de dos quarts de vuit, continuatn-se tots els dies a da mateixa hora a l'altar del Sant.

CARME. — Tots els dies en la missa de dos quarts de vuit a l'altar major i a dos quarts de nou al Cambril es rarsarà l'exercici del mes de la Verge del Carme amb cànctics

Tarda, a dos quarts de set, Rosari, exercici i Salve.

MM. CARMELITES DESCALCES. —Tots els dies a les set, missa a l'altar de Ntra. Sra. del Carme amb exercici del mes cantt-se motets cpropiats.

HERMITA DE LA SALUD. — Tots els diumenges i dies festius, a les deu, missa.

Tarda, a les sis, Rosari i Salve.

HOSPITAL. — A les vuit, missa d'exposició.

A les deu ofici cantat i exposició.
Tarda, a un quart de vuit, Rosari, Trisagi, Lletanies dels Sants, benedicció i reserva.

SANT ANTONI (PP. Caputxins). —Tarda, a les set, Exposició, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

Cultes per a demà

HOSPITAL.—(Quaranta Hores). — A les vuit, missa d'exposició; a dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a un quart de vuit, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

Cultes per a dimarts

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni.

Diada de Sant Ignasi.—A les vuit del matí missa de comunió general.

Tarda, a dos quarts de set, exposició de S. D. M., trisagi popular i sermó del Rvd. Joan Calaf, Pvre. Després del sermó, benedicció solemne i veneració de la reliquia del Sant.

SAGRAT COR.—A dos quarts de vuit, conclusió de la novena durant la missa a l'altar de Sant Ignasi.

A les vuit, ofici cantat.

CARME.—Conclusió de l'exercici dedicat a la Verge del Carme en les misses de dos quarts de vuit, dos quarts de nou; i a dos quarts de set de la tarda finalitzen amb el cant de la Salve.

MM. CARMELITES DESCALCES. — A les set, missa i conclusió de l'exercici a la Verge del Carme.
RELIGIOSES OBLATES.—(Quaranta Hores).—A les vuit, missa d'exposició: a dos quarts d'onze de reserva.
Tarda, a un quart de vuit, Rosari Trisagi, benedicció i reserva.

Informació de Borsas

Barcelona 28 Juliol 1934

DIVISES

Paris	48,35 45
Londres	37, — 110
Roma	62,90 110
Ginebra	239,50 175
Bruselles	172, — 125
Nova York	7,35 37
Berlin i Hamburg	285 287

Florins

Florins

Danesos

(Informació del Banc Comercial de Barcelona).

Proves de sabó LAYSE

Producte insuperable pel rentat de robas de llana i seda.

DEMA

Demostracions gratuïtes en l'establiment de

COLMADO Joaquim Prats

Merceria, 1 i Major, 41

Senyora!... no deixi de portar-h alguna peça de roba delicada.

EN LA

PROCURERIA ROIG

Bajada Pescadería, 9

es a donde encontrará usted los Aceites puros de oliva y los mejores precios: 1'60 - 1'70 y 1'80 ptas. litro

NOTA: Durante los meses de Julio, Agosto y Septiembre permanecerá cerrado el establecimiento de

1 a 4

SERVICIO A DOMICILIO

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUM. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

Paula Rull i Mañé

Ha mort, havent rebut els Sants Sacraments

(A. C. S.)

Els qui la ploren: fills Arselm i Francisca Pallarés, germà Joan, fills polítics Antoni Hernández i Hermenegilda Gillarmi, nets, Antoni, Maria, Francesc, Dolors, Francisca i Joana Hernández, i Montserrat i Francesc Guardiola i família tota, en assabentar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua els preguen la tinguin present en llurs oracions i es serveixin assistir a l'enterrament que tindrà lloc avui, a dos quarts d'onze, sortint de la casa mortuòria, carrer de Méndez Núñez, 6, a l'església parroquial de Sant Joan Baptista, per q' al favor els restaran agraits.

Tarragona, 29 de Juliol de 1934

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. senyor Cardenaal Arquebisbe de Tarragona s'ha dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

Sessió tumultuosa de l'Ajuntament d'Uldecona

EXTRALIMITACIO DE FUNCIONS DEL DELEGAT D'ORDRE PUBLIC

Dissabte passat, i a virtut del que disposa l'apartat 1.er de l'article 116 de la Llei municipal catalana, el senyor Alcalde convocà l'Ajuntament a sessió extraordinària per al dilluns a les nou del matí, per tal de resoldre diferents assumptes de cabdal importància i d'important resolució, i perquè no romangués paralitzada la vida municipal, després de quasi dos mesos en que no se celebrà cap sessió per haver estat impedit unes vegades per la Direcció General d'Administració Local, altres per la Comissaria d'Ordre Públic, i altres pel senyor Delegat local d'Ordre Públic.

Com sia que per part dels esguerrans es vol fer la vida impossible a l'Ajuntament, que pertany en la seva majoria a les dretes, i tement que aquests elements perturbadors, com de consuetud, volguessin impedir la celebració de la dita sessió, el senyor alcalde, el mateix dissabte, requerí el senyor del gat local d'Ordre públic per a que posés a la disposició de l'Alcalde els agents municipals i la guàrdia civil, per a que, abans de la sessió, es trobessin a la Casa Ajuntament per tal de garantir l'ordre públic en l'interior de l'edifici, a l'ensens que la pública actuació de la Corporació municipal.

A l'anterior prec, el senyor delegat d'Ordre públic, no comunicà cap contesta al senyor alcalde, p'l que aquest es veié obligat a valdre's dels altres empleats municipals no armats, per a escolllir el públic i prestar funcions d'ordre públic dins de la Casa Ajuntament. Mentre, els empleats armats de l'Ajuntament continuaven a les ordres del senyor delegat d'Ordre pú

blie i la guàrdia civil continuava a la caserna.

El públic fou escolllat així que anava acudint, i en ésser plens els seients de la sala de sessions es privà que hi entrés més gent.

Mentre s'estava llegint l'acta, al poc temps de començada, es presentà el conseller delegat d'Ordre públic i diu a la presidència que al carrer hi ha considerable nombre de ciutadans que tenen perfecte dret a presenciar la sessió i que, per tant, si no se'ls deixa entrar es veurà obligat a sospendre-la. A l'anterior petició li objecta la presidència que, trobant-se ja ple el saló de sessions, no podia accedir al manifestat pel senyor delegat, el qual, no obstant, havia ordenat als agents armats tinguessin cura de que no entrés ningú a la Casa Consistorial.

Durant l'anterior entrevista es personà a la Casa Ajuntament En Lluís Muñoz, cunyat del delegat d'Ordre públic i procurador del jutjat municipal d'aquesta vila, i en ésser a la porta del carrer es dirigí en males formes als empleats perquè impediessin l'entrada als ciutadans que hi havia al carrer, invitant a aquests a que entressin fosc i fos. Aleshores un escamot d'esguerrans, atropellant els empleats, s'obrí pas i penetrà tumultuosament a la Casa de la Vila; començant al mateix temps a repartir-se cops de puny i cadirades entre els presents dins del saló d'actes, partidaris d'un i altre bàndol, essent impotents les autoritats locals per imposar ordre, que quedà totalment restablert tan bon punt acudí la guàrdia civil, la qual feu desactuar el local.

Represa la sessió, els consellers de la minoria es retiraren, atenent les ordres que havia donat el delegat d'Ordre públic suspensent la sessió, no obstant haver-li advertit el senyor alcalde que amb arreglo a l'article 76 de la llei municipal, al delegat li queda totalment prohibit immiscuir-se en assumptes propis a l'Ajuntament; en vista de la qual actitud el conseller se-

Conte Semanal

Un senyor Silvestre

ryor Just Ferré manifesta que si la majoria persisteix en celebrar la sessió, aniria a cercar els seus partidaris per a impedir per la força la celebració de l'esmentada sessió.

Mentre s'estava celebrant la sessió, una volta reanuada després dels incidents, el senyor alcalde fou cridat pel senyor comissari d'Ordre públic de Tarragona per telefon, i després de fet el relat li aconsellà de que vigessin la forma d'acabar el més aviat possible la sessió, per tal de que no es reproduissin els incidents, no obstant insistí-li el senyor delegat perquè la suspengués pel mal efecte que causaria entre els seus partidaris que fos continuada aquella després de donada l'ordre de suspensió.

Quan el senyor alcalde, acompanyat dels altres consellers, anava a sortir de la Casa Ajuntament, li fou comunicada pel tinent de la guàrdia civil la seva detenció per ordre del senyor delegat d'Ordre públic, i per la tarda, amb un taxi fou traslladat a Tarragona, pel delegat en qüestió, i acompanyat del tinent de la guàrdia civil.

Com ja suposàvem, l'esmentada detenció no va durar més que fins l'arribada a Tarragona, puix que després de la conversa haguda amb el senyor comissari d'Ordre públic, l'esmentada autoritat es quedà del tot precitada de l'atropell que s'ha via comens en detenir-se el senyor alcalde, i pel qual el deixà en llibertat.

En tenir-se coneixement a la població de que el senyor alcalde es trobava de retorn, pel vespre a les deu, al casal de Lliga Catalana, com així mateix a la carretera de Tortosa, s'hi trobava una gran gentada per a tributar-li un testimoni d'afecte, ensems que de desagravi per l'atropell de que havia estat objecte; entrant a la població a les 12'30 de la nit per la carretera de Godall, i al casal de la Lliga, per una porta falsa de l'edifici, per a contenir els elements de dreta, que suposava l'esperarien, no podent impedir, no obstant, que en advertir-se la seva presència a l'espai local, fos aquest envait, resultant insuficient per a quants l'esperaven, proferrint aleshores vibrants i entusiastes "risques", i negant-se a retirar-se mentre el senyor alcalde no els donés una explicació de l'ocorregut el que féu en breus paraules, traslladant-se després pacíficament a llurs domicilis a descansar després d'haver viscut un dia agitat en extrem, degut a l'intromissió del procurador del Jutjat municipal en funcions alienes a la seva competència i a l'extralimitació de funcions del delegat d'Ordre públic, que si bé comencen des del dia del ostensibles en el dia del dilluns, en què, degut a la seva manca de competència e inaptitud, sa desafortunada i catastròfica actuació tingué el seu merescut colofó, per haver posat el rem, com vulgarment se'n diu, en tota la seva extensió.

Després de la jornada de dilluns confiem que les autoritats de Catalunya prendran les mesures degudes per a evitar fets com els ocorreguts, els quals, a més de no ésser propis del segle en què vivim, diuen a l'enssem molt poc en favor del prestigi de les mateixes per la "zozobra" i intranquil·litat en què, degut a les seves toleràncies o condescendències, respecte dels esquarterans d'aquesta vila, estan fent viure als moradors d'aquest tranquil i pacífic veïnat.

Així que va aclucar els ulls, els seus servidors, perquè de família no en tenia, i els amics que es trobaven a la cambra mortuoria, unànimement varen exclamar:

—Déu l'hagi perdonat. Ell sí, però, que anirà al Cel de dret!

Les mateixes paraules varen correr de boca en boca quan per la ciutat se sabé la nova de la seva mort.

—Si aquest no ha anat al Cel de dret, pobres de nosaltres!

—Que ho era de bo el senyor Silvestre!

—Els pobres són els qui el trobaran més a faltar!

I per aquest estil, qui més qui menys, tots els qui el coneixien feron el seu elogi fúnebre, per cert, ben merescut, perquè era veritat que havia passat la vida sense fer mal a ningú i procurant complaure a tots els que li anaven a demanar.

I encara durava el ressò d'aquestes paraules quan l'esperit del senyor Silvestre comparegué a la porteria del Cel en ocasió en què un altre home bo que s'havia distingit en el món per la seva senzillesa, humilitat i rectitud d'intenció s'entretenia repassant expedients i posant amb mà justiciera el seu dictamen al marge de cada un d'ells.

Avesat com estava a distingir l'or fi del que no ho era tant, Sant Pere, l'encarregat d'obrir la porta de la Glòria, s'adonà que una ànima més es presentava desitjosa d'entrar a rebre el premi de les seves obres bones, i que sense cap classe de compliment, segura i confiada anava a entrar de dret al Cel. Sense aixecar la testa mirà per damunt de les ulleres encastades al cap del nas i digué:

—Vol fer el favor d'esperar un moment? Caldrà abans repassar el seu expedient, per a veure si hi ha en ell alguna cosa que l'obligui a esperar.

—Com!—féu el senyor Silvestre.

—Es molt natural. Aquesta tranquil·litat de consciència amb què es presenta, m'indica que tot deu estar en regla; però, ja deu saber que tinc ordres de no deixar passar res que no sigui com cal.

—Miri que he mort amb els sacraments i que he procurat guardar els manaments de la Llei de Déu i fer tot el bé que he pogut.

—Ja ho havia de fer. Un home de seny i que sap què ha de morir, no es pot portar d'altra manera; però, qui sap, Mare de Déu!, de vegades no és or tot el que llu. En veiem tantes de coses així...—afegí tot girant i regirant fulls.

—Veü?—féu Sant Pere al cap d'una estona.—Aci hi trobem gat amagat. Vostè en tal dada va donar dos mil pessetes per a la construcció d'una església nova, però, ben mirat, no té el mèrit que a vostè li sembla. Ahir va pujar una velleta que hi havia posat només dues pessetes i passà de dret. Les havia donat privant-se del que necessitava i no volgué que ningú se n'assabentés. Vostè, però, va donar el que li sobrava i ho féu públic

en tots els diaris de la localitat.

—I què?

—Que no té el valor que vostè li vol donar. A més, va pecar per vanitat. I, veü? en tal altra dada si bateix: aquesta senyal d'el costat significa que vostè ho feia per vanagloria i no per amor pur de Déu.

—Si que miren prim aci dalt... I el que vaig donar a la comissió de la festa major per als pobres, sans que ningú en sabés res?

—Aquesta obra bona, com aquestes altres (Sant Pere les hi anava presentant amb tota confiança), tenen un altre defecte, i és el que vostè les feia per respecte humà.

—Com ho saben això?

—Es ben vist. Miri: el dia tants va donar tres-centes pessetes al senyor Rector i al senyor President de la Lliga contra el Càncer; i dos dies més tard donà solament mitja pesseta a una noia que captava per l'Hospital. Encara més: a una pobra dona que demanava pa per als seus fills, la va fer passar amb trenta cèntims, i per a l'orquestra de la festa del barri entregà cinquanta pessetes. Ho veü, vostè, això?

El senyor Silvestre començà a cotar el cap, posant-se una mica de mal humor.

—Veü?—següí dient Sant Pere amablement—vostè treballà força per l'embelliment de la seva terra, mentre fou conseller del municipi, i després en les diferents Juntes de beneficència i acció catòlica de les quals havia format part. Però no va ésser prou llest!

—Tants mal-de-caps que hi vaig passar!

—Per això mateix. No ho sé si li podrem pagar tot al preu que vostè desitja. Es clar que se li aborranà alguna cosa, però bona part ja ho té cobrat, amb alabances i elogis que es va buscar. Si vostè ho hagués emprès tot amb desig d'agradar a Déu que li posà diners i influència a les mans, ara aquí seria dels primers capitalistes; però, dissortadament, no va saber ésser bon negociant, i molta part s'ha perdut per allà baix...

—I com ho sap que no ho vaig fer tot per la glòria de Déu?

—Sant cristià—va dir Sant Pere, plegant les mans davant del pit i inclinant la testa com una espiga madura.—Com ho sabem? Si és ben clar! Recorda vostè que durs o tres vegades presentà la comissió del càrrec que desempeñava en la Junta d'Acció Popular?

—Sí, perquè el Pare Director em va disgustar. No mereixia que'm tractés amb tan poca consideració.

—No digui això! No va judicar oportú el pla de vostè i va fer el què devia en consciència; a vostè no li semblà bé, i el seu amor propi ferit ho va prendre com una desconsideració. No ho veü clar com no era tot per Déu? El qui fa una cosa per Ell solament, tira endavant, i no deixa de complir els seus deures de catòlic per algunes petites contrarietats, tant quan se guixen el seu parer com quan no sembla convenient de seguir-lo.

El senyor Silvestre no semblava pas el mateix. Cada vegada que Sant Pere girava full, veia

més defectes en les seves obres bones. Què seria quan obrís i li mostrés el capítol de faltes, que tots t'nim...? Es posà trist, i el Sant, que ho vaconeixer, li digué:

—No s'espanti, no s'espanti! Com vostè en varen molts i també en curten. Em sembla que el tinc apuntat a la Confraria del Carme. No li varen imposar l'Escapulari?

—Sí, i que l'he portat tota la vida,—respongué vivament el senyor Silvestre.—I a la Mare de Déu l'he estimada sempre de tot cor. Molt, senyor Sant Pere, molt... La reeva mare, que ja deu ésser per aquí fa quaranta anys, m'ho va ensenyar, i mai no he deixat d'estimar-la.

—Bé, bé,—va dir, somrient, Sant Pere.—Tot ho arreglarem. Segui un moment, que ho vaig a consultar.

Ja no sabem res més del què va passar a la porteria del Cel. I no ho podem saber, tampoc, perquè els judicis de Déu són inescrutables per nosaltres. Si hem pogut escriure el que acabes de llegir és perquè coneixem la rectitud de Sant Pere i perquè sabem que per a entrar "de dret" al Cel no n'hi haurou amb les alabances i elogis que fan els qui queden a la Terra, sinó que és necessari que Déu, pura infinita, no trobi en l'ànima màcula ni imperfecció. Altrament, cans, ha de passar per un lloc de purificació temporal que s'anomena Purgatori.

Cuideu - vos l'estómac
perquè és la base de la vostra salut

Jo vaig patir com vós, però em va curar el **DIGESTÓNICO**
del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

A VILAFORTUNY
La Colònia Avantguardista

El pintoresc castell de Vilafortuny, prop de la platja de Salou, ha estat enguany el lloc escollit on s'han celebrat vuit dies de colònies per avantguardistes, organitzades pel Secretariat Diocesà de Tarragona; vuit dies que acabon avui, amb diversos actes, als que a més dels avantguardistes hi prenen part activa els fejeocistes dels diversos grups de la comarca.

Explicarem, resumint el que han sigut aquest assaig de colònies avantguardistes.

Per tal de fer fàcil als infants assolir la quantitat de 25 pessetes, necessària per assistir a les colònies, el Secretariat Diocesà féu una edició de segells Pro-Colònies que foren repartits profusament entre els avantguardistes i venuts per aquests a tots els simpatitzants.

Recordem des infants de Reus que vengueren 350 segells Pro-Colònies i per tant, a més d'assistir gratuïtament a les colònies de Vilafortuny, els hi restaren cinc pessetes que serviren per ajudar a dos altres avantguardistes que no ha-

vien estat tan afortunats en la venda de segells.

Començà la Colònia els seus actes el passat diumenge dia 22. Per la tarda fou iniciada la colònia mentre a la plaça del castell, es deixaven sentir, per mitjà d'una gramola, els aires triomfals de l'himne de l'Avantguardisme.

Dirigí breument la paraula als infants de la colònia el cap de propaganda de la F. J. C. de C., En Ferrand M.ª Ruiz Hebrard.

"Tal com d'aquesta platja de Salou en sortí, camí de la victòria, Jaume I, el Conqueridor,—els digué—sortireu vosaltres per anar a la conquesta no d'una regió com el rei Jaume, si no a conquerir per Déu sense mirar fronteres, a tot el món."

El Grup "Audax" es sent goijós d'èsser representat dignament a l'acte de tancament d'aquesta primera colònia avantguardista de Vilafortuny, i fer lleïta al Secretariat Diocesà per l'èxit assolit enguany, d'ajudant-li es vegi augmentat en l'estiu que vindrà.

JOAN JUNCOSA I PANADES.

BOMBONES ORNOSA
Caja Gr. 0,90
Caja Peq. 0,50

BOMBETA de 70 cts
demaneu-la al vostre electricista

AGUA FOURNIER
Pídase en todas partes
Inalterable

Por su radioactividad da impulsos de mayor vida.
Garrafrones de ocho litros y botellas de litro.

Bolsa del Trabajo
(SECCION DE MUJERES)

Mujer de 40 años se ofrece para servir a señora sola o matrimonio. Mujeres para faenas desean trabajo.
Familia con buenas referencias desea portería.
Horas de oficina de 5'30 a 7. Calle de Armañá, 11, segundo.

Augusto Serres
COMPRA - VENTA
Administración de fincas
DESPACHA: de 10 a 12
CARRETERA
BARCELONA, 49
TARRAGONA
Teléfono, 449 X

ZUMO DE UVA SIN FERMENTAR MOSTELLE

Eminentes médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

DEPORTIVAS

Natació

EN JOAQUIM RICOMA, ALS CAMPIONATS D'ESPANYA

Selecionat per la Federació Catalana de Natació, en Joaquim Ricomà, el brau nedador tarragoní, es troba des de dilluns prop passat a Barcelona entrenant-se a la piscina de l'Estadi de Montjuïc, amb vistes als Campionats d'Espanya que degueren iniciar-se ahir nit.

En Ricomà, anit prengué part a la cursa de 1.500 metres estil lliure, junt amb el també català Olmos, del Barceloneta, i dilluns per la tarda participarà en els 2.000 metres mar, junt amb Olmos, Escudero, Salvo i Cabreja, en defensa dels colors catalans.

Esperancem del notable nedador tarragoní, una brillant classificació.

Fut-bol

MES ENCARA DE L'AFER EUROPA-GIMNASTIC

L'afere Europa-Gimnàstic ha entrat de moment en una fase favorable al cercle tarragoní, puix que tot pot considerar-se la decisió del Comitè d'apel·lació, en suspensió del matx Europa-Noia, el qual s'havia fixat per a jugar-se avui al terreny de joc del Terrassa F. C., per a classificar-se per a la promoció.

O molt errats anem, o la visita que els senyors Sabater, Gay i Calabuig, en representació del Club Gimnàstic els dos primers i de la secció de futbol el tercer, ha rendit ja el seu fruit. N'és el positiu del cas que els comissionats tarragonins parlaren "clar i català" enfront dels directius de la Federació i àdhuc aportaren proves concretes, en el concernent al fall emès per la Fede sobre el partit que ens ocupa.

Suara, l'assumpte ha canviat i l'informació publicada en el "Mundo Deportivo" del dijous, reproduïda en la major part de diaris barcelonins d'ahir, palesa a bastament que hom ha variat el caire partidista i injust que es pretenia donar a l'afere Europa-Gimnàstic.

Ho celebrem, puix que el just és digne de la màxima consideració, i restem en espera del fall decisiu del Comitè d'apel·lació.

El Gimnàstic de Tarragona, pel seu historial futbolístic, mereix de la Federació Catalana de Futbol, altre tracte que el que se li pretenia atorgar!

UN INTERESSANT TARREGA-GIMNASTIC, PER AVUI

Aquesta tarda, a les cinc, Tarrega Sport Club i Gimnàstic s'encontraran a l'estadi de l'Avinyuda de Catalunya, en partida futbolística amistosa, la qual sens dubte complaurà al públic que acudeixi a presenciar-la, com sempre ha ocorregut en quantes vegades ens ha visitat el que n'és avui el nostre hoste.

El Gimnàstic presentarà possiblement dos elements nous en les seves rengleres conforme ha vingut anunciant.

Un d'ells es en Gisbert, davant centre de l'Olimpic de Jativa, fins fa poc, i finalista del Campionat d'Espanya amateur que l'esmentat cercle perdé en front l'Irún. Hom que l'ha vist entrenar-se el considera element de vàlua, i es creu que junt amb Gómez—avui aïa absent de la ciutat amb un mes de permís—pot donar a la avantguarda gimnàstica un excel·lent rendiment.

L'altre element que debuta als rengles vermells, és l'Aluja, fins ara porter del Tarragona F. C., les actuacions del qual per el regulars i afortunades han fet sempre que hom el considerés de categoria envejable.

Sembla que també havia de debutar en Poldà, del Tarragona F. C., però una lesió que té o bé al-

gun altre motiu, fan que aital debut no s'acompleixi.

Així, doncs, l'ordre del Nàstic segurament serà aquest: Alujas, Wen caslea, Recasins, Sabater, Guillemau, Samà, Barberà, Ciutat, Gisbert, Pelegrí i Martorell.

Abans d'aquests matx, en jugaran un altre els equips A. Serrallenc i Acadèmia Cots.

ANIT ES CELEBRA L'ASSEMBLEA EXTRAORDINARIA DE LA FEDERACIO CATALANA DE FUTBOL ASSOCIACIO

Ahir vespre, a les deu, es celebrà l'assemblea extraordinària de la Federació Catalana de Futbol, per a la discussió de la nova reglamentació de l'entitat, elaborada per la ponència que fou nomenada.

Aquesta reunió tingué lloc al Cassino de Sant Sebastià.

No sabem el que es decidí en ella, però és possible s'hagués tingut en molta consideració la "fórmula" presentada pel delegat del Sabadell i president del Comitè de Competició, Sr. Forn, la qual sembla tenia molts adeptes.

Aquesta consisteix en integrar la primera categoria amb dotze Clubs dividits en dos grups, com segueix:

Grup A: Barcelona, Espanyol, Sabadell, Júpiter, Girona, Badalona, i

Grup B: Terrassa, Granollers, Sana, Palafrugell, Martinenc, Manresa.

En quant a la segona categoria, aquesta l'integrarien 24 Clubs, dividits en els quatre grups següents:

Grup Barcelona: Sant Andreu, Foble Nou, Horta, Ripollet, Mollet i Europa.

Grup Girona: Figueras, Palamós, Casal dels E., Iluro, Calella i Arenys.

Grup Lleida: Tarrega, Joventut, Català, S. Cugat, Olesa i Gavà, i Grup Tarragona: Gimnàstic, Reus, Santboià, Noia, Vilafranca i Vicentí.

Després seguiria la segona categoria ordinària, formada per grups comarcals de un mínim de quatre clubs amb un Consell directiu a base dels cercles restants pertanyents a la Federació.

El Campionat de Catalunya es jugaria amb deu dates, o sigui del 2 de setembre al 4 de novembre.

I del 11 de novembre al 3 de gener i del 27 de gener al 14 d'abril, es jugaria la Lliga Catalana, nova implantació dintre el futbol català.

Aquest torneig el jugarien dotze clubs de primera divisió, o siguin Júpiter, Girona, Badalona, Terrassa, Granollers, Sana, Palafrugell, Martinenc, Manresa, Iluro, Sant Andreu o Sant Cugat; i dotze de la segona, o siguin: Santboià i Sant Cugat, Horta, Poble Nou, Reus, Tarrega, Mollet, Ripollet, Gimnàstic, i Calella; amb participació voluntària dels Barcelona, Espanyol i Sabadell.

Sens dubte que tot ço esmentat és únicament una proposició, que ni que tingui molts adeptes, s'allunya de molt del veritable esperit dels reglaments de la Federació.

Repetim, anit fou l'assemblea extraordinària.

Ja sabrem ço que es va acordar!

EL VENUS F. C. PERD I GUANYA PER 2 A 1 A BENISANET

Invitat pel F. C. Renaixença de Benisanet, l'equip del Venus F. C. local hi desplaçà per tal de jugar-hi dos dies, el següent equip: Boronat, Companys, Francesch, Gracia, Mensa, Sastre I, Sastre II, Perelló, Cubano, Avià i Pelegrí.

En el primer encontre jugat dimecres el Venus perdé per 2 a 1, legat el seu punt per mitjà de Cubano en una jugada mestra en la qual driblà a tort i a dret.

El segon dia els xicots tarragonins venceren per 2 a 1, marcats per Perelló i Pelegrí.

Cal remarcar que en el matx del segon dia (dijous) l'equip contrari estava reforçat per jugadors de les comarques tortosines; el propi succi en el primer partit, puix que la selecció comarcals, tal era el contrincant que s'oposà al Venus, comptava amb valuosos elements tals com Giménez, mig centre del Reus Deportiu, i molts d'altres pertanyents als Clubs Dertusa, Mora d'Ebre, Ginestar i Gandesa.

Resumint doncs, el desplaçament del Venus fou una bona exhibició de futbol a Benisanet, de la que en sortí ben satisfeta l'afició de dita vila.

Ho celebrem, xicots del Venus!

NOSALTRES SOLS! SON SOROLLOSAMENT BATUTS A BELIANES

Oportunament anunciarem que per tal d'efectuar-hi dos partits de futbol dimecres i dijous prop passats, es desplaçaria a Belianes un bon conjunt de Nosaltres Sols! reforçat per jugadors del Nàstic.

La cosa no rutllà tan fàcilment com hom preveia i els futbolistes tarragonins retornaren sorollosament batuts.

Un 4 a 1 i un 5 a 1, ambdós desfavorables, són el "liquid" de l'excursió.

Foren els expedicionaris: Calduch, Virgili, Aguiló, Ventura, Pech, Callado, Barberà, Llompart, Tarragó, Cobos i Mataix. Es a dir, un bon conjunt.

Basket-bol DEL CONCURS DEL GRUP "AUDAX"

PARTITS PER AVUI

A les sis de la tarda: Junior-P. Admiració. Arbitrarà Galofré (fejocista).

A dos quarts de set de la tarda: Estel-Beneficència. Arbitre Ruiz.

Es jugaran al camp de "La Institució Popular", Estanislau Figueras, núm. 77.

Radio Tarragona EAJ. 33

PROGRAMA PER AVUI, DIA 29 Emissió única

A la 1'30: Obertura de l'Estació. A la 1'30: "Ginesta", primavera catalana.

A la 1'35: La sarsuela completa "La Verbena de la Paloma".

A les 2'30: Tancament de l'Estació.

PROGRAMA PER A DEMÀ Emissió de sobretaula

A la 1'30: Obertura de l'Estació. A la 1'35: "La Santa Espina", per Tino Folgar.

A la 1'40: Fragments de "Don Gil de Alcalá", "La Fama del Tartar", "La Revoltosa", "La Reina ha relliscat" i de "El Huésped del Sevillano".

A les 2'15: Ballables.

A les 2'30 Tancament de l'estació.

Emissió nocturna

A les 8'30 Obertura de l'estació. A les 8'35: "Muntanyes del Carigó", cançó popular catalana.

A les 8'40 Notes meteorològiques, marítimes i de turisme.

A les 8'45: Fragments de "La Bohème" (Puccini).

A les 8'55: "La Fuerza del Destino" (Verdi).

A les 9'00: Retransmissió des de Barcelona del gran concert "At Water Kent".

A les 9'30: "Norma" (Bellini). A les 9'40: "Ipagliacci" (Leoncavallo).

A les 9'50: Rapsodia húngara núm. 2" (Liszt).

A les 10'00: Noticiari Philips, informació d'última hora.

A les 10'20: Informació i crítica deportiva pel periodista senyor Trió Bas.

A les 10'35: Ballables.

A les 10'45: Tancament de l'estació.

NOTAS LOCALES

ACCIDENTE POR PESCAR CON DINAMITA

A primeras horas de ayer tarde, en unas rocas cerca de la playa del Milagro, le ha estallado un petardo en la mano a uno de los pescadores petardistas, produciéndole una lesión de importancia. Conducido al Hospital, ha manifestado llamarse Agustín Araza Ventura, de 50 años, a quien los médicos le han apreciado una herida grave en la mano derecha.

CONCIERTO A LA RAMBLA

Programa de las obras que ejecutará la música militar en el día de hoy en la Rambla de San Juan de las 22 a 23'30:

"Diosa y gitana", pasodoble, Terrés.

"Camagüey" fox-trot, Alemany.

"La Bruja", fantasía, Chapí.

"Zoraya", danza árabe, Flores.

"El divino Rafael", pasodoble, Simón.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT ha d'ésser la joia dels vostres fills. Acostumeu-les en la infantesa a l'estalvi quotidià.

TURISMO

Anteayer visitaron esta ciudad en un magnífico auto-pullman, un grupo de 50 estudiantes franceses del Instituto de Biarritz, acompañados de sus profesores, y el arqueólogo alemán Leo Frobenius, acompañado de un grupo de arqueólogos, también alemanes, delegados especiales del Gobierno de aquel país. Traen la misión de estudiar las pinturas rupestres existentes en el barranco de Vallorta, cerca de Albocázer (Castellón).

CONCIERTO EN EL BAR MIRAMAR

Avui, com cada diumenge, a dos quarts de deu de la vetlla el "Trio Juncà" actuarà al "Bar Miramar", interpretant l'interessant programa que expossem més avall:

"Al Paralelo", marxa espanyola, Aróm.

"Idilio campestre", serenada, P. Palau.

"Azabache", pregó, Moreno Torroba.

"M' Birasil", maxixa-fox, J. D. Alemany.

Romança "Valencia del Cid" i "Els fematers", cançó de "La Lebradora", sarsuela de Leopold Magenti.

"Doña Francisquita", romança, A. Vives.

"Papusa", pericon, Demón.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT pot ésser el seu ajut per a seguir estudis o per muntar un negoci; si es una nena, pot ésser el seu dot.

SALUDO

Hemos tenido el gusto de saludar a nuestro paisano y querido amigo, el maestro nacional de Nules (Castellón de la Plana), don Conrado Miquel Carreras, quien fué nombrado por aquella Diputación provincial maestro-director de la Colonia Escolar que, dicha Corporación, ha establecido en el pueblo de Esiada, lugar de bellas y espréndidas masas forestales.

MALETES NECESSERS BAGULS

ARTICLES D'ESPORT

Alta qualitat-Baix preu

CASA COCA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

VISITAS A LA COMISARIA

Ayer mañana cumplieron al señor comisario de la Generalidad el teniente coronel, conmandante y oficiales de la guardia civil.

También recibió o una comisión de ferroviarios que le trasladaron el acuerdo de la última Asamblea de protestar por el despido de un empleado.

EXCURSIO

Per tal d'assistir als actes amb qués es finalitzarà l'estada dels avantguardistes en la Colònia de Vilafortuny, es traslladen a aquell lloc bon nombre de socis del Grup "Audax" i dels grups avantguardistes locals.

HONRANDO LA MEMORIA DE UN MEDICO

El Ayuntamiento de Palma de Mallorca ha tomado el acuerdo de dedicar una calle de aquella población a la memoria del médico don José Darder, recientemente fallecido en esta ciudad, y padre del catedrático de nuestro Instituto Martí Ardenya, doctor Bartolomé Darder.

Antonio Segú

CORREDOR DE

FINCAS

MENDEZ NUÑEZ, 21, bajos
Teléfonos 748 E y 748 X
TARRAGONA

EL SEGURO D EACCIDENTES DEL TRABAJO EN LA AGRICULTURA

Por orden del Ministerio de Trabajo, de fecha 6 de julio de 1934, ha sido encomendada a la Inspección de Seguros Sociales Obligatorios, la efectividad del cumplimiento por parte de los agricultores, propietarios y demás patronos agrícolas, de la obligación que señala la legislación de accidentes del trabajo, decreto 12 de junio de 1931 y Reglamento de 25 de agosto del propio año y 31 de enero de 1933, de tener asegurados contra el riesgo de accidentes del trabajo, al menos en cuanto a la asistencia médico-farmacéutica, en una Mutualidad patronal agrícola, a todo el personal así fijo como eventual, que realice trabajos del campo o forestales.

Como son que el incumplimiento de dicha obligación, además de originar los consiguientes perjuicios a los trabajadores agrícolas, da lugar a una situación de desigualdad entre aquellos agricultores que han procedido al cumplimiento de dicho deber social y los que han dejado incumplimentados los indicados preceptos legales, la Inspección de Seguros Sociales obligatorios, advierte a estos últimos, que serán aplicadas las sanciones y multas reglamentarias a los agricultores, propietarios y demás patronos agrícolas que no tengan asegurado en una Mutualidad agrícola, legalmente autorizada, los mencionados riesgos, tal como previene la vigente legislación de accidentes del trabajo en la agricultura.

¿CALLOS?

Usando solo tres días el patentado

UNGUENTO MAGICO

Desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetas

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes: 1'60 pesetas FARMACIA PUERTO, Plaza San Ildefonso, 5 - MADRID

DE SOCIEDAD

Para Darmós ha salido la distinguida señora doña M. Dalmau, viuda de Anguera con su bella hija y cuñadas para pasar temporada veraniega.

Para Barcelona, la señora doña Dolores Mallol, viuda de Vergara.

Ayer, confortada con los Santos Sacramentos, falleció a la avanzada edad de ochenta y seis años, la bondadosa señora doña Paula Rull Mañé.

Con tal motivo, reciban nuestro más sentido pésame sus familiares y en especial nuestro buen amigo el acreditado industrial don Antonio Hernández.

Ayer, en la iglesia parroquial de San Juan Bautista celebráronse solemnes funerales en sufragio del alma de la bondadosa señora doña Dolores Ribera y Arcas, fallecida cristianamente el 26 del corriente.

Ha presidido el duelo el Rdo. P. Gonzalo, carmelita, acompañado de los deudos de la difunta.

En viaje de estudios ha salido para el extranjero nuestro querido y admirado colaborador, mosén Miguel Melendres.

Pasa temporada en esta ciudad, los señores Ripoll-Romagosa.

El Comité de Defensa de la Propiedad rústica catalana

PIDE AL JEFE DEL GOBIERNO CENTRAL QUE HAGA CUMPLIR LA SENTENCIA DEL TRIBUNAL DE GARANTIAS RELATIVA A LA LEY DE CONTRATOS DE CULTIVO

Se nos remite para su publicación la siguiente nota:

"El Comité de Defensa de la Propiedad Rústica Catalana, indignado por la ironía de la tramitación dada por el Gobierno Central para la solución del pleito entre aquél y la Generalidad de Cataluña, que tan hondamente afecta a los propietarios de fincas rústicas, víctimas del sectarismo de los de aquí y de la claudicación de un Gobierno incompetente que, olvidando primordiales deberes de su suprema autoridad ejecutiva, abandona sagrados intereses hollados y escaracidos, expidió ayer el siguiente telegrama:

"Presidente Consejo ministros. —Madrid. — Publicado Reglamento prensa para aplicación ley Contratos cultivo quedando ésta tan inconstitucional como antes y significando reiteración contra sentencia Tribunal Garantías, Comité de Defensa Propiedad Rústica Catalana nombrado por totalidad Asociaciones Propietarios agrícolas de Cataluña protesta energicamente considerando que, si bien no le afecta burla que hace Generalidad de Gobierno, no debe consentir que éste haga lo propio con propiedad rústica Cataluña que tiene derecho a que V. E. imponga cumplimiento estricto sentencia Tribunal Garantías de acuerdo mandato imperativo que entraña voto confianza Cortes.—Presidente. José Cirera Voltá."

DELEGACIÓN DE HACIENDA

SEÑALAMIENTO DE PAGOS

Los individuos de Clases pasivas que tengan consignado el pago de sus haberes en la Tesorería-Pagaduría de Hacienda de esta provincia pueden presentarse en la misma a percibir los de la mensualidad corrientes, desde las nueve a las doce de la mañana, en los días y clases que se detallan a continuación:

Día 1.º de Agosto. — Montepío militar.

Día 2. — Retirados de Guerra y Marina.

Día 3. — Montepío civil y del Magisterio, jubilados y remuneratorios.

Día 4. — Retirados de Guerra y Marina con arreglo a los decretos de 25 y 29 de Abril y 23 de Junio de 1931 y personal de reserva.

Día 6. — Todas las nóminas.

NOTES OFICIOSOS

D'INTERES GENERAL

El Sots-Delegat del Treball de Tarragona i les seves comarques fa avinent al públic que els Negociats d'Accidents del Treball i Registre d'Associacions Professionals que abans estaven a l'edifici de l'ex Govern Civil, han estat trasladats a aquesta Sots-Delegació de Treball (Apodaca, núm. 4, 1.º, 1.ª).

De la Oficina municipal de Turisme

Ahir, viatjant en un magnífic auto-pullman, va ésser a la nostra ciutat un grup de 30 estudiants francesos de l'Institut de Biarritz, acompanyats de llurs professors. Després de visitar la nostra ciutat, van continuar el seu viatge a Barcelona. S'estatjaven a l'Hotel París.

També estigué ahir tot el dia a Tarragona l'Associació Recreativa de Poboleda, amb trenta-sis excursionistes.

S'estatgen a l'Hotel d'Europa, en visita de turisme, els senyors següents: Herbert Brosts, turista alemany; Nurt Behrens, turista alemany; i Jacques Michel i distingida família, de París.

Ahir estigué a Tarragona, estatjant-se al mateix Hotel d'Europa, Mr. Leo Frobenius, eminent arqueòleg alemany, acompanyat d'un grup d'arqueòlegs també alemanys, delegats especials del Govern d'aquell país.

La seva principal missió és estudiar les pintures rupestres existents al barranc de Valltorta, prop d'Albocàcer (Castelló). Aprofitat.

ren l'estada a Tarragona per a visitar-la detingudament.

S'estatgen a l'Hotel Paris en visita de turisme a la nostra ciutat, els senyors següents: Mr. Chaudler Post, professor a la Universitat de Cambridge; Mr. André Dussaute i família, notari d'Alger; Mlle. Maria Louise Chanudet, turista francesa; Pere Hitz i senyora, enginyer suís; Paul Daner i família, industrial d'Oran; Marcel Duguyet i família, turistes de París; Castor Ulloa i família, de Madrid; Emile Monteil i senyora, de París; Paul Jean Asriel, negociant francès.

Sección marítima MOVIMIENTO DEL PUERTO Entradas

Vapor español "Ayala Mendi", procedente de Sagunto, con carga general.

Vapor inglés "Pelayo", procedente de Barcelona, con carga general.

Pailebot español "Cala Virgili", procedente de Roquetas, con s la

Salidas

Vaopr español "Ayala Mendi", con carga general para Barcelona. Vapor inglés "Pelayo", con carga general para Barcelona.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Ciutat de Tarragona", cargando vino.

Vapor norteamericano "Carlton", descargando fosfatos.

Pailebot español "Cala Virgili", descargando sal.

Vapor español "Ambos", en dique.

Amarrados

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Antonio de Sartrústegui", en desguace.

Buques que tienen pedido atraque Ninguno.

METEOROLOGICO DE MADRID

Altas presiones sobre Sur Suecia, entre Cerdeña e Italia, al Oeste Portugal y Golfo Cádiz; altas entre Irlanda; probable costas canáblicas, cielo nuboso, mar Balear, vientos Norte, marejada, costas Sur España cielo algo nuboso; Levante moderado; resto del litoral, buen tiempo.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra. Informes en esta Administración.

SE DESEA

adquirir un armario ropero grande. Las ofertas a la Administración de este diario.

SE VENDE

finca de recreo, de un jornal de extensión, con mancebo y árboles frutales. en la Oliva. Para informes calle de Santas Creus, 2, bajos.

GRANDES y PEQUEÑOS

¿Os purgais ya con

Laxofrutina?

Es un delicioso azúcar de frutas.

LABORATORIOS ORNOSA REUS

Conferencias teográficas

LA RED NACIONAL DE RADIO-DIFUSION

Madrid, 28. — La "Gaceta" dispone que el ministro de Comunicaciones anuncie en breve plazo con todas las garantías, pero con urgencia, un concurso para suministros e instalación de las estaciones de radiodifusión que constituirán la red nacional del Estado, que se comprende en el cuadro adjunto. Entre ellas figuran dos Madrid y una Barcelona. No se otorgarán más concesiones para estaciones de radio locales.

Las emisoras particulares cesarán en el funcionamiento cuando la Dirección de Telecomunicación establezca la emisora que sirva su zona.

DISCURSO DEL SEÑOR SANCHEZ ROMAN

En el teatro Benavente se constituyó anoche el comité local del partido nacional republicano.

Con este motivo pronunció su anunciado discurso el señor Sánchez Román.

Comenzó diciendo que la vida pública del país ha caído en el mayor de los desprestigios, y desde este momento el pensamiento y la conducta de su partido, serán sacarla de esta situación de falta de decoro político a que la han llevado los actuales gobernantes.

Censura al Gobierno que en vez de dirigir, claudica ante las derechas. El Gobierno se compromete, e nvez de gobernar.

Se refiere al conflicto con Cataluña, y dice que es uno de los errores mayores que ha cometido el Gobierno que dirige el señor Samper.

Contestando a una alusión que ha hecho recientemente un ministro, dice que jamás fué contrario a la autonomía regional en el sentido constitucional del Estado, y que a su debido tiempo denunció los errores que había en el Estatuto, que se han convertido después en conflictos efectivos. Ahí están mis enmiendas presentadas en el Parlamento, pero una vez que la ley está en vigor, yo la acato con toda lealtad.

(Grandes aplausos).

La ley de cultivos —añade— es de la plena competencia del Parlamento catalán, y el Gobierno no tenía derecho a poner al país en este trance. Cuando un Gobierno se equivoca, como ha ocurrido en este caso, no tiene más solución que marcharse. (Gran ovación).

El Gobierno sólo hace escribir al dictado de la C. E. D. A. o de la "X" incógnita, a quien constantemente pide órdenes. Después de esto, el señor Samper nos dice que en octubre no habrá Gobiernos mayoritarios, y eso quien podrá decirlo es la letra soñiembra del abecedario, la C. E. D. A. que siempre se presenta con signos devidentes de contradicción a la República.

Ante esta República que están desprestigiando, no podemos prestar ninguna solidaridad, ni política, ni moral, y siempre aconsejamos a quien debíamos hacerlo un cambio radical de política, lamentando que no se nos haya hecho caso.

Respecto a que se haya reconstituido, el Comité revolucionario como se ha dicho, es un disparate. Nosotros —dice— dejaríamos de ser republicanos si estuviésemos enrolados a esta situación gobernante.

El señor Sánchez Román termina su discurso diciendo que es necesaria la unión de todos los republicanos auténticos del país para salvar a España de los peligros de una posible dictadura. Fué muy aplaudido.

INTERESANTES MANIFESTACIONES DEL SEÑOR LERROUX

Madrid, 28. — Ayer tarde fueron recibidos conjuntamente por el señor Lerroux en su finca de Sant Rafael, un redactor de la Agencia Mencheta y otro de "A B C", quienes comenza-

ron sus preguntas inquiriendo la opinión de don Alejandro Lerroux acerca de los reiterados incidentes separatistas en Cataluña.

—Yo los habría cortado — nos respondió rápida y enérgicamente.

Temeroso, acaso, el señor Lerroux, de haber sido demasiado tajante en su respuesta, añade en tono más suave:

—Pero comprendo que quienes no conocen el problema catalán como lo conozco yo, extremen la tolerancia con un sentido excesivamente paternal hacia gentes que, si no fuera porque están muy lejos de la mayoría de edad política, habría que decir que ni prestigian las instituciones que la República les ha concedido generosamente, ni demuestran merecerla.

—Precisamente, por los razonamientos que acaba usted de hacer es por lo que muchos sectores no están conformes con la política que el Gobierno sigue en este problema.

—Es que yo mismo he aconsejado esa política; pero es preciso hacer entender ya que todo tiene un límite, y que cuando la imprudencia lo rebasa es menester acordarse de que el loco por la fuerza es cuerdo.

—Y si se atajase el mal con decisión enérgica y contundente, ¿cre usted que pudieran ocurrir sucesos graves?

—Ya vería usted como no pasaba nada grave. No se debe olvidar que estamos en los comienzos de la práctica de un régimen nuevo, para el cual el pueblo catalán no estaba preparado.

—Y, pensando así, ¿cómo han votado usted y su minoría el Estatuto?

—Porque la minoría radical, y yo a su frente, tenemos la esperanza de que la propia experiencia que se adquiere en la infancia a fuerza de correrones, les haga encontrar el verdadero camino en el que se armonizan los derechos que el Estatuto concede, con la soberanía nacional, insuperable, consignada en la Constitución y que es necesario mantener a todo trance.

—Se asegura — decimos al señor Lerroux — que muchos elementos de la C. E. D. A. se hallan disgustados por esa orientación que el Gobierno ha dado al problema catalán, disgusto que acaso provoque en las Cortes un serio conflicto al Gobierno.

—Yo estimo que los señores que dirigen la C. E. D. A. comprenderán que si es lógico cuanto acabo de contestar a usted a sus anteriores preguntas, no es menos cierta la imposibilidad de tomar desde el primer momento, medidas de cierta energía y violencia.

A continuación el señor Lerroux ha hablado de la situación política española, declarando que no quería hacer profecías, creyendo que por el momento no pueden haber más que Gobiernos radicales.

Preguntado sobre la posibilidad de Gobiernos de concentración con la C. E. D. A. y sobre las garantías de republicanismo que la C. E. D. A. y los agrarios han dado, el señor Lerroux ha contestado que era evidente que los señores Gil Robles y Martínez de Velasco no han dado las pruebas de republicanismo que han dado los radicales y que si las hubieran dado, ya no serían agrarios populares o agrarios, sino radicales.

Las masas necesitan caudillos, orientadores, animadores, y mientras no se encuentren, andarán desorientadas. En cuanto a los rumores de un golpe de Estado de movimientos revolucionarios he de decirles que hace sesenta años que cada agosto se murmura la probabilidad de un movimiento revolucionario y en sesenta años sólo he visto dos: el de Badajoz y el del general Sanjurjo. No crean en esos revolucionarios, que creen ser lo por cevar un revólver en el bolsillo. Los hechos de Austria pueden servir de ejemplo a algún impaciente que quiera implantar aquí, lo que se implantó allá.

Hablando de las negociaciones que se llevan a cabo en Roma, don Alejandro Lerroux ha declarado que es menester se realicen en un ambiente de serenidad.